

Hrvati prvo moraju dobiti narodnu vlast koja izvire iz kršćanske tradicije i crkvenosti

NDH je imala 132 generala, a čak 28 su bili Židovi

Boljševizam je stvorio anacionalnu ideologiju lažne industrijalizacije: industrijalizacijom i životom u gradu ili velegradom stanovništvo gubi smisao za solidarnost.

U zadnje vrijeme često se priča i piše u medijima o židovskom problemu u Hrvatskoj, imovini i sadašnjim problemima, pa se uspoređuju sa homoseksualnim grupacijama pred referendum u medijima, što je degutantno. I uglavnom takvu sliku stvaraju postkomunistički mediji. S Emilom Čićem smo porazgovarali o tom i takvom gledanju na stvarnost. I neke nedoumice sagledali smo na drugačiji način kroz prizmu Emila Čića.

Koja su vaša saznanja o oduzimanju imovine 1945. godine od strane partizana prema židovima?

Moja saznanja su s jedne strane iz privatnih izvora, a s druge strane su očita iz poznavanja komunističke ideologije. Komunisti su uvijek plijenili privatno vlasništvo bilo ono židovsko ili nežidovsko. Privatno sam saznao da su partizani i sami likvidirali mnoge preživjele Židove da im otmu imovinu i tu informaciju bi trebalo znanstveno istražiti i dokumentirati, jer se na tome još nije temeljito poradilo, a s druge strane brojni su židovi iz Hrvatske pobjegli pred nadošlim komunistima prije njihova ulaska u Zagreb, tako da je i njihova imovina ostala u rukama komunista.

Usporedite molim vas odnos prema židovskoj zajednici u Hrvatskoj i Srbiji u drugom svjetskom ratu.

Predmet mojih istraživanja nisu bili u prvom redu Židovi, ali kao o kulturno – političkoj činjenici zanimali su me usputno s vjerskog, starozavjetnog stajališta i sa stajališta života i doprinosa u Hrvatskoj. Izvrstan izvor za cjelovitu informaciju o tome pitanju su knjige Ljubice Štefan (1921.-2002.). To su npr. knjige Stepinac i Židovi, Croatiaprojekt, Zagreb, 1998., i Istinom i činjenicama

za Hrvatsku, HKZ - Hrvatsko slovo, Zagreb, 1999. Mislim da je Ljubica Štefan relevantan autor preko kojeg se možemo informirati o svemu. Iz njezinih pisanja raspolažemo dokazima o totalnom istrebljenju Židova u Srbiji kao i činjenici da je židovska zajednica u središnjoj Europi, izvan Švicarske u kojoj su Židovi mogli živjeti, bila upravo ona u Zagrebu. Iz povijesti saznajemo da su brojni židovi doprinijeli pravaškoj ideologiji (Frank), a u NDH imali su, očito, izvanrednih zasluga za stvaranje te države te su od 132 generala NDH čak 28 bili židovi, kako saznajemo iz pisanih izvora (npr. kod Vjenceslava Topalovića), a jedan hrvatski general koji je pregledao dokumente NDH rekao mi je da su se vojsci NDH do kraja rata borilo 2.500 židova. Dido Kvaternik, čija je majka bila Židovka, osnovao je Crnu Legiju zajedno sa svojim ocem Eugenom, što pak saznajemo iz njegovih memoara. Dakle, dobiva se dojam da su Židovi u NDH zbog svega skupa imali neki poseban tretman: radi savezništva s Nijemcima vidi se da su vlasti NDH pravile određene ustupke politici Njemačke, ali i da su štitili svoje ljude. Za potpun pregled svih tih odnosa bilo bi potrebno napisati novu sintetičku studiju, oslobođenu svih političkih predrasuda kojih još, na žalost, ima.

Kakav je odnos NDH, a kakva je odnos Hrvatske prema privatnoj imovini građana?

NDH je bila država u ratu, i imala je saveznike koju su je pritiskali na neželjen način. Dakle, zaštita ili otimačina privatnog vlasništva u Europi je uvijek bila bazirana na vjerskim ili ideološkim pretpostavkama. U smislu privatnog vlasništva, ja znam da je moja pokojna baka u Zagrebu imala mljekaru, to znači da je privatno vlasništvo bilo svetinja. Kada su došli partizani oduzeli su joj mljekaru i imala je sreću da je ostala živa i radila na svome vlasništvu kao obična radnica. Privatno vlasništvo je izvire iz ideje kršćanskog prava na vlastitu imovinu. Današnja Hrvatska, koja je marionetska država bankarskih lihvara i tuđih gospodara, kako se vidi iz svakodnevnih vijesti, nalazi se pod pritiskom stranih politika koja nastoji produbiti nečovječne uvjete života i tako smanjiti prihode, te privatno vlasništvo pretvoriti u vlasništvo šake manipulanata. Mali obrti propadaju, a veliki tajkuni postaju sve veći i bogate se, pa cvjeta i lihvarstvo (lihvarski krediti). U NDH vođe su očito vodile politiku narodne zadruga i malog obrtnika koji živi i radi zajedno s kapitalistom (o čemu ideju nalazimo već u Budakovu "Ognjištu", koje je zadruga). No, jasno je da je NDH oduzimala imovinu svim onima koje je smatrala državnim neprijateljima ili je vodstvo bilo nagovoreno da tako postupa. Iz privatnih izvora saznao sam da su na nagovor Nijemaca vlasti rekvirirale i židovsku imovinu, ali su složile kartoteku, koja i danas negdje postoji, gdje je pisalo kome što pripada, a s namjerom da svu tu imovinu Židovima vrate, jednom kada rat prođe.

Godine 1942. Nijemci su preuzeli vojno zapovjedništvo u NDH i koji je razlog bio?

Jasno je da je Hrvatska bila u istom takvom odnosu prema Njemačkoj u kojem se i sada nalazi u odnosu na NATO-pakt. Središnje zapovjedništvo nekog vojnog pakta vodi sveukupne operacije nad kojima želi imati nadzor. Isti odnošaji, drugi zapovjednici. Što imamo s Afganistanom? A vojska nam tamo ide. Zašto su Hrvati morali iskrvariti u Rusiji, i poslati ondje – kako čujem iz mojih izvora – 105.000 vojnika, koji su ondje postigli nevjerojatne pobjede nad komunistima i uglavnom izginuli? Jer je o tome odlučila viša instanca, koja priznaje postojanje i savezništvo države pod određenim uvjetima, kako imamo i sada s NATO-paktom.

Zašto je Tito uništio selo u agrarnim reformama?

Zato jer je prijeratna Hrvatska imala 90% seljaštva, a boljševizam je stvorio anacionalnu ideologiju lažne industrijalizacije: industrijalizacijom i životom u gradu ili velegradom stanovništvo gubi smisao za solidarnost, tradiciju, vjeru i postaje duševno prazno tj. postaje ljevičarsko. Komunisti mogu razoriti vjeru samo preko anacionalnog velegrađanina, radnika bez korijena u tradiciji, kao i čovjeka koji je izgubio vjeru, stoga su izveli genocidnu manipulaciju. Agrarna reforma je postala zbrka vlasništva i hrvatski gubitak zemlje. Kao što su srbijanski monarhisti naseljavali vukovarsko područje nakon Prvog svjetskog rata sa zaslužnim solunašima, tako su i nakon 1945. na uništena ognjišta doveli tuđe stanovništvo, a seljaku uzeli mogućnost da preživi samostalnim vlasništvom. U Dalmaciji sam susreo ljude čiji su djedovi imali ogromna stada, a komunisti su im sve oduzeli da bi

seoskim gospodarima oduzeli utjecaj, tradiciju i moć nad zemljom. Agrarna reforma je bila nastavak fizičkog uništenja Hrvatske.

Što je tradicija u Hrvatskoj i čime se uništava?

Tradicija je uvijek kultura, zbir svih zajedničkih vrijednosti jednog naroda: zajedničko sjećanje održavano u povijesnom sjećanju, organizacija sela, zajednička pjesma, ples, narodni instrumenti, narodni vez itd. Uništava ju sve što osporava vjeru u Boga, pravo na održavanje života u vjeri i istini, pa zbog toga i komunizam i liberalizam imaju zajedničkog neprijatelja – kršćanstvo i Crkvu, koja je razvijala i podržavala narodne vrijednosti. Kada je Tito od stranih moćnika doveden na vlast, u Hrvatskoj je zamrla i sama narodna pjesma: progon Hrvata zbog domoljubnih pjesama u svakom trenutku se mogao pretvoriti i pretvarao se u progon zbog pjesme koja se nekom komunistu nije sviđala. Ljudi su završavali u zatvoru zbog "Vile Velebita", radi pjesme "Ustaj bane Jelačiću", zbog "Junaka iz Like" itd. U XIX. st. osnivač muzikologije i etnomuzikologije Franjo Kuhač rekao je da u Europi ima malo koji narod koji toliko pjeva i "ishitruje" pjesme kao Hrvati, to je njemu bila inspiracija za sabiranje kulturne baštine koju je prikazao u ogromnoj zbirci. A danas u svijesti imamo naslage balkaniziranog primitivizma koje je rezultat rušenja narodne kulture, što sam opisao u mnogim svojim knjigama o glazbi.

Koji je put ozdravljenja?

Hrvati prvo moraju dobiti narodnu vlast koja izvire iz kršćanske tradicije i crkvenosti. Prava narodna vlast počiva na zatečenim narodnim talentima, stvaralačkim sposobnostima koje treba prepoznavati i održavati na životu. Budući da nam je uništena kultura narodnog zadrugarstva, potrebno je obnoviti ju na selu, kako je to bilo sve do 1945. Pravilo je narodne vlasti: bogat seljak – moćna država. Treba obnoviti selo, ribarstvo, tradicionalnu brodogradnju, pomorstvo, stočarstvo i sve što čini osnovni nacionalni i državni potencijal. Od izvanredne su važnosti umjetničke škole, pa u njih treba posebno uložiti. Naime, umjetnost razvija maštu i duševnu sposobnost kreativnosti, pa se duševne sposobnosti mišljenja i ispravnog osjećaja moraju obnoviti putem umjetnosti: narodna i klasična umjetnost obnavljaju duševnost naroda. To će iznova razviti ukus, obnoviti kršćansko društvo i ukloniti neljudski kič, koji je rezultat vladavine primitivne, pokvarene i duševno zaostale komunističke vlasti.